

Halja sädemed.

Linna koolipoisid pidid ühel päeval 10 kasku pääst ülesütlemä. Koolmeister laskis neid järgimööda ütelda ja viies kasktuli Britsu lohta. „Si mina seda küll pole õpinud, aga teised 9 mõistan ma selgeste,“ ütles Brits. — „Miks ja siis viiet kasku ei ole õppinud?“ küsis koolmeister. — „Noh, minu isa on lihunik ja mina saan ka selts; meie peame ju tapma!“

„Pagan las' võtta!“ ütles üks noor herra ühe preili vastu. „Teie kuld sõrmus deamanti liiviga oleks mul palju armsam, kui Teie käsi.“

Terane naesterahvas hakkas ta auutärni paelast linni ja kostis: „„Teie võib väga digus olla; sest waatke, mina võtaksin ka needsinatsed päitsed palju ennemalt, kui seda hobust, kes neid kannab.““

Kumb neist sai libedama hoobi? —

Noor kaupmees oli ijust suure wäga pärinud ja muu asjade seas ka kallist raamatulogu, kus leige kuulsamate meeste tarkus loos seisib. — „Teie olete õnnelik mees,“ ütles koolmeister, „Teil on tarkuse warandus üsna toas!“ — „Jah, need on väga kallid raamatud,“ kostis kaupmees, „aga tänu Jumalale, mul pole neid tarwis, mul on oma Kalender — mis muud raamatud kaupmehel tarwis?“

Herra: „Kuule, Juhan! homme hommiku ärata mind kellu 5 ülesse; ma pean kellu 6 wälja minema.“

Teener: „Hää küll, auus herra; aga kui ma mitte ei peaks nimetud tunnil ülewel olema, siis palun mind hüüda; ma olen ärk kuulma.“

Palti-merre Kubbernemangud.

H. Laaksonen: karta.